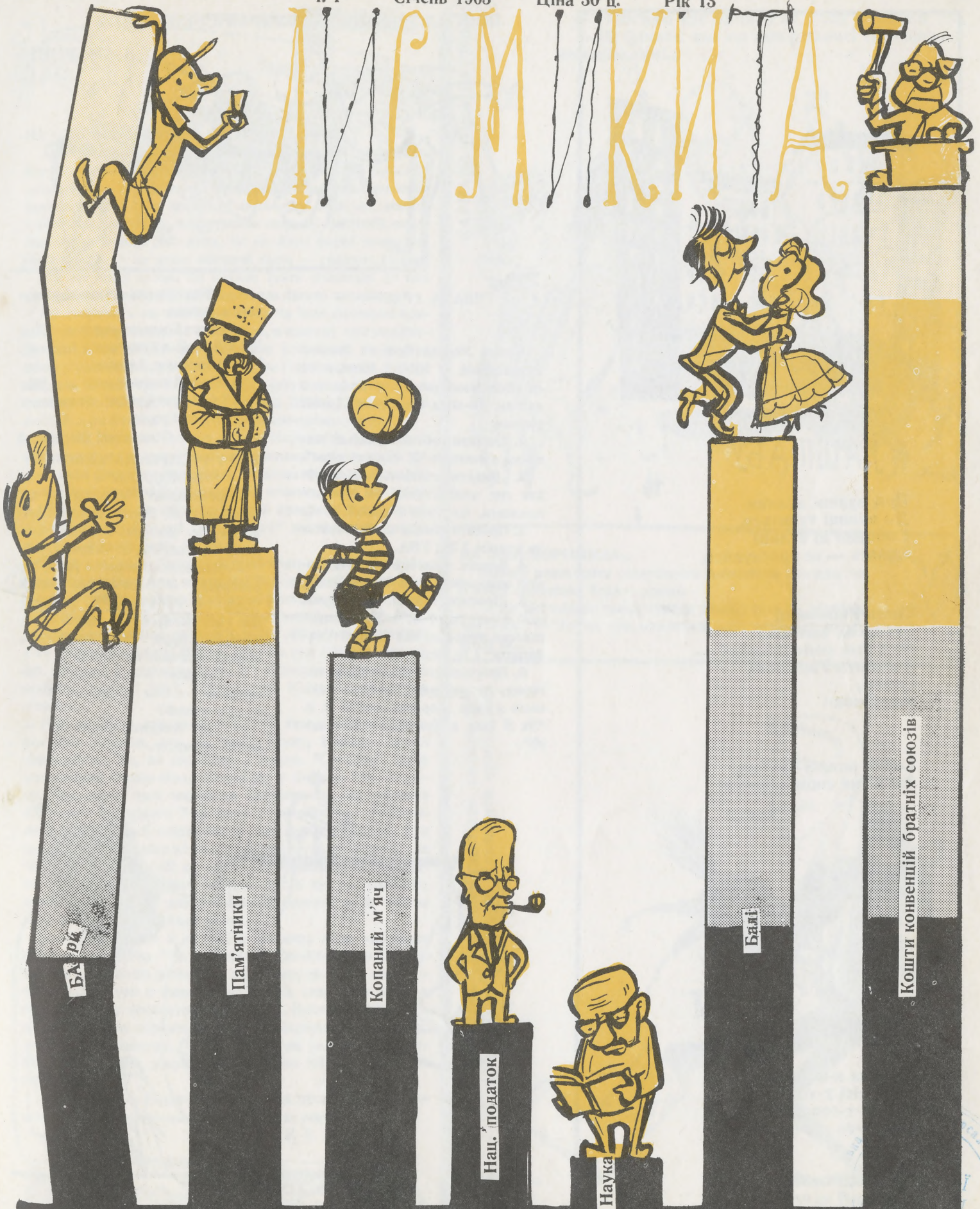

Л С М К И А

**ВЕЛИКИЙ СОН
ПАРАФІЯЛЬНОГО
МАЩТАБУ**

При вулиці вулиця
До вулиці тулиться.
Соборно ці вулиці
Сплять — не проснулися.

Снять Україною,
Великою, вільною,
Ні з ким неподільною! —
Ах, снять Україною,
Своєю,
партійною!

Снить кожна вулиця,
Аж вікна сном здулися!

Бабай

**ПРОПАГАНДИВНИЙ
РЕАЛІТЕТ
ВІДНОГО ВАРІАТИВУ**

З-зелена к-кобила
п-по світі х-ходила
і в-всім г-говорила
як-ка т-то ми с-сила.

Прекрасна кобила!
Коби в неї крила!

Бабай

ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ

В АМЕРИЦІ

"ШАФА ГРАЄ?"

Краєві Управи Братств бувших дивізійників із ЗДА і Канади на спільній конференції в Бофало з нагоди 20-ліття створення Дивізії рішили:

1. Пошити собі ветеранські шапочки з написом "У чужому пірю".
2. Видати спеціальні відзнаки для тих дивізійників, які бояться признати, що були в дивізії.
3. Просити німців, щоби написали історію 1 УД УНА.
4. Видати з нагоди 20-ліття Дивізії одноднівку п. н. "Шафа Грає".
5. Просити ген. П. Шандрука, щоб з нагоди 20-ліття Дивізії проголосив амнестію для "Вістей Комбатанта" і їх редактора.
6. Проголосити літературну нагороду за найкраще написані спомини з часів творення дивізії п. н. "Як Я Іхав з Кукурудзи до Дивізії".

7. Зфінансувати слідуочі військові видання:

а) Орест Гординський п. н. "Два Дні в Дивізії, а Три Роки в Полоні".
Воєнні спомини боевика.

б) Юрій Лопатинський: п. н. "Як Я в Лісі Збирав Гриби". Спомини з повстанських рядів.

Зселепілий Хорушкий

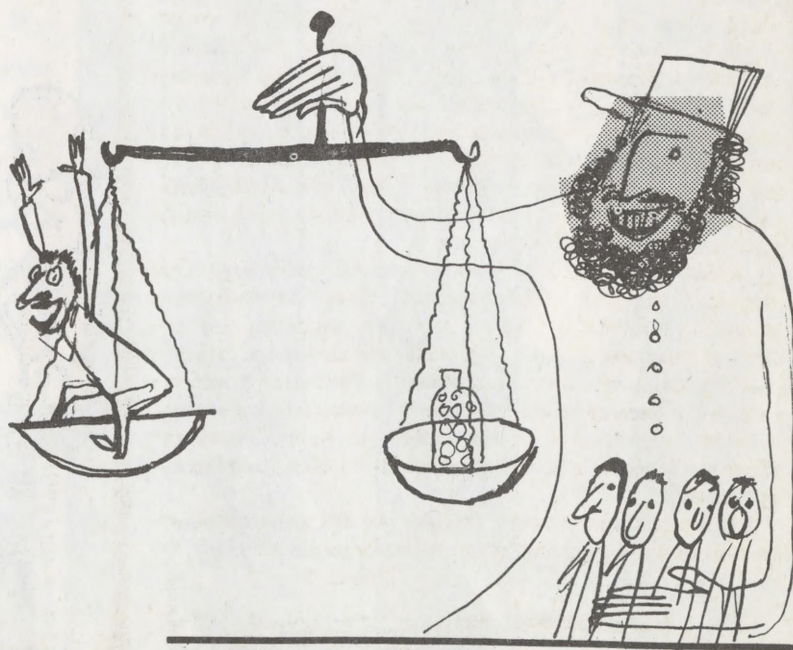
**ЖАРТ РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО
ПОХОДЖЕННЯ**

Кореспондент "Юнайтід Пресс" телефонує до Білого Дому. Телефонogramу відбирає пресовий секретар Президента, п. Саланджер.

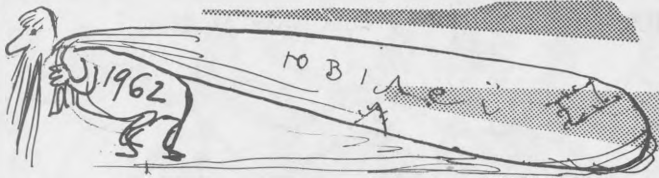
— Нещастя сталося, — рапортує репортер. — Амбасадор Адляй Стівенсон і державний секретар Дін Раск поїхали човном на рибу. Зірвалася буря, човен вивернуло, обидва політики потонули.

— Страшне! — скрикнув п. Саланджер. — Оба потонули! Ніхто не врятований?

— Так, Америка врятована, — сказав репортер.

**МОДЕРНА ТОРГІВЛЯ
або
за людину — аспірину**

НА СТАРОРІЧНІ ТЕМИ

1962-ий рік, рік тривог і втрачених надій, закінчився. Багато знаків на землі, на небі і в безповітрянім просторі показувало, що в такому минулому році невідмінно щось станеться. Так, для прикладу сказавши, один мій земляк з Бібречького повіту, представник старої еміграції, ворожить якість велике лихоліття, бо на його фермі появилася була сарана. А це дуже поганій знак, — говорив земляк. — 15 літ тому назад, як почали їхати скитальці до цих контрив, теж впала сарана і наробила багато шкоди...

Не дивлячись на пошесть сарани та інші лиховісні признаки, як напр. твистове божевілля, в нашому еміграційному світику не дійшло до глибинних потрясень, чи то пак катаклізмів. Кінець року пройшов, як і годиться, під знаком ювілеїв, з яких три найзамітніші відбулися в м. грудні, а то: ювілей Миколи Лисенка, ювілей Василя Мудрого та ювілей д-ра Романа Осінчука, лікаря-громадянина.

Ювілей Миколи Лисенка в Нью Йорку був би справжнім святом української пісні, що трапляється раз на 50 років, якби його не поспувала солістка Метрополітальної опери п-ні Ордасі-Баранська. Не появився вона на сцені, всі інші співаки та співачки були б прекрасні і знамениті. А заспівав український "солювейко" мадярського походження, і нашого брата не стало.

В той час, коли Миколу Віталійовича вшановували піснею, два інші ювіляти, маршалок Василь Мудрий і пан доктор Осінчук, були гідно відзначені бенкетами. Хоч на ювілей пана доктора Осінчука в Народному Домі в Нью Йорку теж, само собою розуміється, не обійшлося без співів і то доволі голосних! Відома річ, що сам Ювілят любить і поспівати і подиригувати, бо ж і походить з дуже музикальної родини: його 8-літня доня Юліяна непересічна піяністка.

Ювілей пана маршалка Мудрого теж пройшов з моральним успіхом, але, на нашу думку, Ювілята трохи скривджено, бо, як виходить з газети "Свобода", пану маршалкові стукне сімдесяточка аж у березні 1963-го року. Тим самим пана маршалка зроблено на рік старшим старанням Наукового Т-ва імені Шевченка, що поквapiлось з ювілеєм з невияснених досі спонук. Ювілят був зразу обурений і вже хотів резигнувати з цілої паради, але потім переглянув собі копєрти з побажаннями та привітаннями і роздумався... Кінець-кінцем нічого тут не втрачено, дасть Бог щасливо дїждати місяця березня та й можна буде ювілейчик подубельтувати.

Довiдуємось, що в зв'язку з ювілеєм пана маршалка Мудрого редактор "Лиса Микити" Ею-Козак збирається обходити 30-літню річницю з того часу, коли він став робити карикатури з пана маршалка. Не знаю хто кому з цього приводу посилатиме презенти?.. Виходило б так, що це Ею повинен спрезентувати пану маршалковi ще одну, ювілейну карикатуру, бо він зробив на ньому гарну копіюку за 30 років, зокрема за панського гніту у львівському "Комарі".

Так чи так, надходячий 1963-ий рік зустрічаємо піднесені на душі в очікуванні нових і нових ювілеїв!

І К Е Р

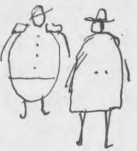
КАРНАВАЛОВА ДУРІЖКА

НА ДВОЄ ВОРОЖИЛА...

Одного визначного советського економіста спитали, чи в епосі комунізму будуть гроші.

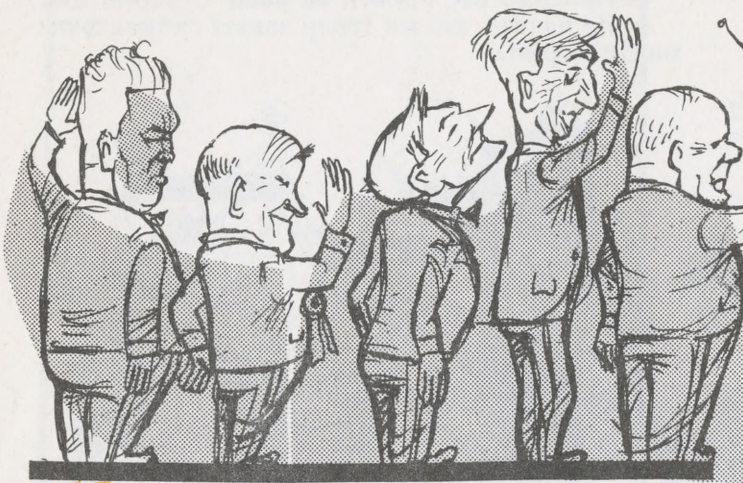
— До цієї справи треба підійти діалектично, — відповів економіст. — Тобто, при комунізмі, одні матимуть гроші, другі ні...

Письменник Микола Понеділок зломав собі ногу, щоб у той спосіб відзначити приїзд Ека до Нью Йорку.

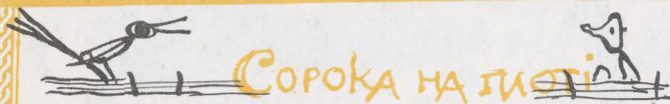
ПРАВДИВИЙ ПРИЯТЕЛЬ

Стара війна на нових позиціях

● Після зміни календаря вся Філядельфія обходила свята вже за новим стилем, але горілку пили за старим...

● Довідуємось, що з новим роком при головній канцелярії УККА в Нью Йорку відкриється спеціальний відділ для влаштування ювілеїв та похоронів заслужених діячів.

● Протест українських католицьких Владик проти участі у Вселенському Соборі двох советських „духовників“ мав той успіх, що в новому році прибуде замість двох — чотирьох.

● Родина Кеннеді обсадила вже всі важливі пости в публічному житті Злучених Держав. Залишився незайнятий ослик „Макароні“, що його плянується відпустити по-неволеним народам.

● Під час страйку американських щоденників у Нью Йорку, наш щоденник „Свобода“ появлявся нормально, хоч і редактори не мали звідки відписувати новинок.

● На річних зборах „Слова“ голова Григорій Костюк повідомив, що найкращі твори в першому числі Літературного Збірника є ті, які до нього не ввійшли.

Д-р Володимир Баранецький, що входить в склад дирекції найбільшого в світі Банку Моргана, обіцяв при сприятливій нагоді добре продати українську справу.

● З нагоди свого 70-річчя письменниця Галина Журба сказала, що нічого не хоче від громадянства, тільки бажає Юрію Шерехові того, чого він їй бажає...

● Яр Славутич увійде в українську літературу як перший з поетів еміграції, що почав оздоблювати свої твори власним шляхетським гербом невідомого походження.

● Наш мистець Любослав Гуцалюк здобув у Парижі в минулому році найбільший розголос тим, що йому вкрали з хати дві картини.

Фільм-Прем'єра

ТАРАС БУЛЬБА

Fox Theatre,
16th & Market Streets
PHILADELPHIA, Pa.

Неділя 23-го грудня 1962 р.

Benefit
MANOR JUNIOR COLLEGE BUILDING FUND
By Friends of Manor College.

ТАРАС БУЛЬБА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

— За віру православну і католицький Майор Каледж!

З ТРИВОЖНИХ ДНІВ

Під час блокади Куби Хрущов заявив радіом, що кожну атаку американців на Кубу він уважатиме нападом на Советський Союз!

Зараз після того прем'єр Ізраїлю, Бен-Гуріон, видав декларацію, що кожну атаку на Маямі він уважатиме нападом на Палестину.

ЦІЯ ТОК на ВЕЧЕРНИЦЯХ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ”

УВАГА!

Повідомляємо, що з оцим числом ми примушені піднести ціну журналу з 25 центів — на 30 центів. Тим самим річна передплата коштуватиме 3.50 дол., а піврічна 1.80 дол. Робимо це дуже нерадо, але ми примушені тим, що впродовж тринадцяти літ видавання журналу, нам два рази підвищили ціну на друкарні, три рази подорожів папір і два рази, а тепер вже третій раз дорожжє поштова оплата. До цього додаймо обнижку курсу канадійського доляра, через яку ми за журнал, проданий у Канаді, дістаємо менше чим потрібно, щоб жунал себе оплатив.

Подорожіння нашого журналу на 5 центів просимо Наших Читачів прийняти як дуже конечний і необхідний крок, без якого існування нашого журналу було би загрожене.

Тим усім, що вплатили дотепер свої передплати на 1963-тій рік, підвижки не враховуємо, вона обов'язує передплатників щойно від 1-шого лютого ц. р.

Видавництво „Лиса Микити“

З ЕВАНГЕЛЬСЬКИХ ІСТОРІЙ (Травестоване)

Напочатку було „Слово“ і в „Слові“ були Дивнич і Подоляк і Дивнич та Подоляк були „Словом“.

Потім з Дивнича зробився Лавріненко, а з Подоляка — Костюк.

І покинув Лавріненко Костюка, і в „Слові“ залишився сам Костюк і Костюк був „Словом“.

І Костюк отой, на ім'я йому Григорій, завагітнів творчою думкою і по важких родільних болях породив Збірник „Слова“ величезної ваги (трьох фунтів!) ціною 5 доларів, Амінь.

ВЕСЕЛІ СПОРТОВЦІ

Найкращий в минулому році гумористичний вечір відбувся 23-го грудня старанням спортивного товариства „Чорноморська Січ“ в Нью-арку. На той „Веселий Вечір“ не явився ніхто з виконавців програми, як теж ніхто з членів Комітету, який влаштував цю імпрезу. Публіка сміялась щиро, до сліз...

НА КОНЦЕРТІ

Любитель музики: Сьогодні грають фінал 2-ої Симфонії Бетговена.

Любитель футболу: А що, хіба півфінал вчора розіграли?..

СВОБОДА,

довідуємося — була цілком у стилі й дусі Лапчинського. Темою промов і розмов були — відзначення Шевченківських роковин в підсоветській Україні, без будь-яких напастей на „буржуазних націоналістів“. Опісля показано два фільми, один на сюжет Шевченківської „Лілеї“, а другий про Закарпаття. Була, звичайно, водка і перекуска. А на прощання всіх обдаровано книжечкою із Шевченковим „Заповітом“ в різних мовах.

Це все, коли мова про програму, але це тільки початок, за яким криються причина та ціль того прийняття. За ним бо з усієї своїй огидній наготі стоїть примара Лапчинського. І тому сьогодні на ньюйоркському сесійному засіданні на тему промов і дебат. Бо хоч один з учасників міг не знати про Лапчинського, а другий міг про нього забути або нехтувати досвідом його не забула і тим досвідом не хуте втрачати, з обуренням запитуючи чого вони туди хо-

Сталося це в п'ятницю, 14-го грудня. Вже раніше було відомо, що там має відбутися „зустріч“, на яку запрошено деяких українців. Для цього залишено в одній крамниці деяку кількість „чистих“ запрошень з підписом маріонеткового міністра закордонних справ УССР Луки Паламарчука. Добродушний крамар пропонував ці запрошення багатьом людям, але знайшлося тільки кілька осіб, що їх прийняли.

Програма прийняття — як

ЗМІНЕНЕ ПРИСЛІВ'Я

Колись говорили: „Вийшов, як Заблоцький на милі“...

Тепер говорять: „Вийшов, як Шкільня Рада УККА на „Букварі“ проф. Кисілевського“.

СУЧАСНІ ДІТИ

— Забавмося в військо, — сказав братчик до сестрички, — Я буду славним генералом, а ти моєю секретаркою. Сідай за машинку і друкуй мої спогади.

НОВІ „ІКРОЇДИ“

— Дивіться, онтам наші пішли на ікру до советської амбасаді при О.Н.

— Тссс! Вони пішли туди від Еф Бі Ай...

*Ї минають так і дні і ночі,
Плопоче серденько дівоче —
Числить хвилини та години
До Вечерниць Червоної Каліни.*

З Н З РІК 1931

Серафима Гусочка

Була колись Україна, на якій напів голий гасав степами казак-лидер Тарас Болба. Були ще поляки, які виглядали, порівнюючи з Тарасом, як люди. Таксамо варвари, татарва, монголи й прочая були в порівнянні з козаками — джентельменами.

Одного разу розсердився Тарас Болба на Грігорі — польського принца і відрубав йому шматок руки на очах всієї здивованої кінопубліки. Потім поїхав у степи і там, зустрівши великого гетьмана Миколу, відрізав собі на голові щось подібне на рідну сестру китайської коси. Те саме зробили всі козаки. Ніхто й не підозрівав, що це був відомий ще Миколі Гоголеві оселедець. Але видно Тарас не на жарт розсердився на польського принца Грігорі, тому, коли приїхав до своєї розкішної полковницької хати в стилі африканських Ватусі (або колгоспної стайні) підпалив цей пвір надзвичайної архітектури і разом із своєю жоною переїхав возом трохи на південь, де серед розкішної аргентинської фавни хотів знову будувати Ватусі-колгосп, коли у возі щось запищало. Глянув Тарас туди, а там у нього, тобто в його жони народився син Андрій. Дав величезну пістолю синові Тарас Болба і вчив стріляти в поляків. Тільки Андрій вистрілив один раз, коли це знову щось запищало. Побіг туди глянути Тарас, а там народився, але вже не Андрій, а Остап. Потім хлопці росли і вирости, навіть помолодшали. Помолодшав з ними і батько. Виглядав, як третій молодший браток Андрія та Остапа. Коли вже Андрій і Остап з батьком помолодшали, їх повдягали в роз-

ТАРАС БОЛБА З ГАЛЛИВУДІ

кішні рубашки-косоворотки, одягнули в "сапагі", навчили кричати слово "водка" та співати українську пісню "Калінка, калінка мая"...

Бачить Тарас, що хлопці вже такі, що хоч до школи віддавай, посадив він їх на воза на двох колесах, який в Аргентині називають "с у л ь к а м и", запряг у нього дві корови, додавши як з неба вправшого батюшку православному (це видно по бороді) й повів тим возиком аж до декорації, на якій написано було "Київ".

В Києві Андрій не розгубився, а відразу ж закохався в польській красуні Наталі Дубров. Остап, як на лихо, взагалі не мав що робити, він лише стояв час від часу і гасав коли треба було, разом з Андрієм.

Та недовго були вони в колегії. Підчас однієї неприємної зустрічі з братом Наталі Дубров, Остап його ніби заколов на все життя. Мусили тікати Остап з Андрієм знову, але цим разом не "сульки", а верхи. Отак вони з Києва махнули до Аргентини, просто до Тараса Болби. Коли їх побачив Тарас, він лише трохи пореготав собі і хлопці залишилися вдома. Одного разу Андрій, якого Тарас увесь час голубив і цілував (вла прикмета у фільмі) сказав Тарасові отак, просто-інтимно — "Папа, не хочемо більше ходити до школи. Давай нам водку, циган і вообщє".

"Окей. — Відповів Тарас і він же Болба". "Пошли ребятішки, трохи погуляєм!"...

І вони пішли і вони погуляли. Пили оту водку, співали Дубінушку, і вже хотіли заспівати "Рушничок", але в Голлівуді не знайшли під рукою нот. А шкода. Погуляли козак так, як і годиться в Голлівуді. Циганки трохи з ними кохались, були тут ведмеді, якась ста-

гистка навіть зі здоровенною гадюкою лякала сама себе і публіку. Хотів і Андрій трохи підкохатись з однією джипсі, але раптом пригадав Наталі, а Тарас свого відвічного ворога лідера оф де полиш арми Грігорі. Тоді вони покинули джипсі, ведмедів, Дубінушку, козак в рубахах-косоворотках, водку і скочили на коней. Скочили і хотіли вже розігнатись... та де там. Оті гори Анди цілком зазвонили "безмежний" український степ. Розсердився Тарас Болба і як не крикне з деяким натяком на "тоже по українськи" — ЗапорожціИИИ..

І дійсно. З усіх горбків, що населювали степ, почали з'являтися оті запорожці. А поляки в той час стали під мурами сити Дубно і, наче на параді, чекали, аж приїде Тарас Болба разом з запорожці і зажене їх за мури сити Дубно. Не встигли поляки зникнути за мурами сити Дубна, як почали відразу мерти від голоду. А козак ні. Вони їли, пили, бавились. Все, як хотів режесер. Навіть підкидали на великих військових брезентах аргентинських солдатос в далеку і синю атмосферу.

Андрія встигли навіть поранити, для підсилення драматизму. Але Тарас Болба, не маючи під рукою дракстору приклав йому до рани шматок землі і рана відразу загоїлася. Тарас попестив свого улюбленця в калюжі і з ніжністю витер його правдивою грязюкою. Остап був щасливий, що він не грає роллю Андрія. Але от... Однієї напівночі (бо було напів ясно) Андрій проліз до сити Дубна. Там він, ви вже здогадались, зустрів Наталі, яка з голоду була навіть трохи не помоді зачесана. Але полиш зауважили Андрія і Наталі. Піймали і хотіли чомусь Наталі спалити. Але Андрій сказав, що не треба. Він поїде з полиш солдат і набере багато корів і привезе до сити Дубно. А коли попадеться якийсь козак навіть його може іпоранити. Наталі, коли почула таке, почала відмовляти Андрія в ім'я їх кохання від корів, а також від зради. Але Андрій, не зважаючи, що був молодим, мав твердий характер. (Як не як, впертий русин!) Вскочив на цей раз на полиш коняку і разом з полиш солдат вийхав за ворота сити Дубно. І все було б добре, як раптом пригадали, що у Миколи Гоголя Тарас вбиває Андрія. З'явився Тарас Болба і півтораметровою пістолєю бабахнув просто в серце Андрія. Андрій чомусь не вмирав з пів години, як прийнято в Голлівуді, але вмер майже відразу.

НА НОВОРІЧНІ ТЕМИ

(Підслухане)

— Ви далі тримаєтесь старого стилю?

І то старого! Перед Новим роком оо. Василяни перестерігали на проповідях вірних, щоб не йшли на новорічні забави і не ланцювали, бо таким грішникам церква відмовить християнських похоронів.

— Ну, і що?

— Думаю, що в нашій Метрополії залишиться багато непохоронених...

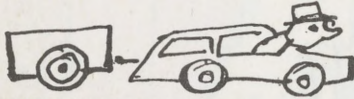
**З Новим Роком, новим щастям,
Шле „Веселка“ Вам вітання
На обід або снідання.**

В кожній порі року, дня і ночі знайдете затишний куток при столику, ввічливу обслугу, гарячу чи холодну перекуску і добірний напитек у знаній в Нью Йорку

УКРАЇНСЬКІЙ ЦУКОРНІ

О і В. ДАРМОХВАЛІВ „ВЕСЕЛКА“

144 Друга Евню, коло Народного Дому

8 MILE AND BEECH
і 29805 West Grand River

В. КУКУРБА
менеджер

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АДІ

25775 W. 8 MILE RD.
DETROIT 40, MICH.

і 29805 West Grand River

Одинока українська фірма на стейт Мішіган.

Винаймаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

Тел.: KE 1-1303 і 476-4094

Чесна Єліме!

Тотом сми си наколедував, аж захрип до решти!..

Єк зачев коледу у Дитройді за новим стильом, то скінчив сми у Нью Йоргу за старим.

Ше ми йорданца куте добре в череві не потахла, а вже тра було зкінце зачинати від Сетого Вечора, бо я из жонов гакурат так потрафив, єк приехав до того Нью Йоргу.

Жону ше на станції взяла фамелія попід руки і повела до себе, аби єм пироги помогла ліпити, а я из Керницьким пішов подивити си, єк тота політика в Нью Йоргу вігледає из близька.

Найперше, то ми пішли до реставрації Орхидреї. Політики там не було, бо тамочки переважує молодіжд, жи ше не навчила си, єк йден другого по голові бити.

Перекусили ми там файним селдцьом і добрим словом пані господині тай пішли напротів до бари Лиса Микити. Там, єк я увидів Стахова, то був певний, жи з трафив до Круглого Стола. Але, дивлю си, стил подовгастий, а посередині сам пан дзендзінер Лепкалок из Жибы.

— А гов! — звитав си до мене.

— Бре — відповідаю.

— Мой! — каже він:

— А шо? питаю си.

— Ого! — каже.

— Але? — допитую си,

— Бігме! — забожив си.

— Фі-і-і-іть! — здивував си я.

Так тото ми ми си щиро звитали, а цисе означело тиж, жи вже єдну флешку віпили без мене.

Поки принесли другу, то я дивлю си — є й Мороз! А далі — хто? Аво Юзько Гірнек! Аді, і тот Бабек є, жи на фльоарі по тиятрах грав. Та бо й сидить ше тот Блакитний, жи називає си Наконечний. І ше зо петь тенгих хлопа, жи я або знав, або не знав, але спізнав відразу.

Гленув я на тоту чесну компанію і гадаю си: ого, вже я звідси цілий не вйду!.. Шкода вогорені! За політику тиж нич си не довідаю, бо то йден малер Михайло, а другий Мазайло, а тот третій божниця і церкви буде. Хіба йден Стахів міг би шос сказати, але він тото тримає в такій таємниці, жи навит сам від себе нич си не дові-

дає, аби го різав!

Посиділи ми так у тотім Лисі Микиті, що вогорили — то вогорили, а далі, єк заколедували струсівської коледи, аж шиби задзвонили в Гірнекових вокулярах. Вартувало єно аби цисе взети на рекорт і най би Арка пустила у світ на плитох.

Покім, то вже зачело си змеркати і заграли телефонти. Тото жони почели викликувати своєх чоловіків, аби йшли додому на Сіту вечеру. Шо то значит — культура! Давніше, то жона мусіла йти з макогоном до коршми, нераз аж из другого кінце села, а тепер, то єно — дзень! у телефонт і дацов!.. Чоловік, аби єкий був моцний, то раптом си згорбит, зложит си, єк сцизорик і біжит на єнц-вей до хати.

Єк си зробило замішене з тими телефонтами, то ми з Керницьким з того скористали з відобули си из того Лиса Микити і поехали до фамелії аж до Байонту светкувати.

На другий ден Свет, то ми пішли до Свободи. Там то показали ми машину, жи сама згинає казету і вибиває на ній штемплі. Зробили ми фотографію, бо єк то кажут: чеши дідька зрідка... На тім си скінчило, бо політики такой ми не показали, аби си придивив.

І так, з чим сми приехав, з тим вернув си назад.

Ущє Зогуєв

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

М. Н. Філядельфія: Хто проектував Катедру у Філядельфії? Не знаємо, бо в друкованих проспектах чомусь не подано архітекта. Можливо, що проект прийшов аж з Палестини, бо стилем нагадує синагогу.

ЧЛЕН КЛЮБУ: Не можемо видрукувати, бо Ви не подали нам свого прізвища.

ЛИСИЦІ: Віршика не друкуємо, але шкода... Пишіть, Ваші листи дуже симпатичні. З Новим Роком!

АПТЕКА

Мгр. РОМАНА ГОРДИНСЬКОГО

**15401 West Warren
Dearborn, Mich.**

Tel.: LU 1-9752

Рецепти, зела і хемікалія

— Що вам?

— Я перечитав усі звіти з Конвенції Народнього Союзу в „Свободі“...

ЧОБІТ

Хвалився без кінця
Чванливий Чобіт тим,
Що, бачите, Земля
Завжди була під ним.

ПОМІЧНИК

— Ач, як упрів,— Панькові Влас кива,—
Аж пара йде, аж іній сів на скроні...
— Ти що робив?..
— Та брат колов дрова,
А я дививсь, та ще й плював в долоні.

ЗДИВУВАЛАСЬ

— Три сотні цигарок!? О, лишенько! Для
чого? —
Питала школяра в буфеті тьотя строга,—
Ти в мене стільки ще не брав ні разу.
— А це я не собі, це я для всього класу.

Кость ОВЕРЧЕНКО

ДЛЯ ТЕМИ

Про кохання наш Панас
Все строчив поеми.
Одружився в шостий раз.
— Це,— каже,— для теми.

Олекса БАКУМЕНКО.

м. Сміла.

ВЗАЄМИНИ

В ресторані з ознаками готики
Випивав романіст із редактором.
І допивсь до зелених чортиків
(Це рушійним вважалося фактором!)

Все питав він: — Потрапив куди це я?!
І благов, нажлуктившись рому:
— Доведи мій роман до кондиції,
А мене — доведи
додому.

Валентин ЛАГОДА

НОВИЙ КУРС

— Одставить пістолі з ціянкалі — застосувати
сенвічі з ікрою!

З ПОЛЬСЬКОГО ГУМОРУ

Господь Бог питає святого Петра:

- Що роблять американці?
- Боятися і зброятся.
- А що роблять москалі-
- Теж боятися і зброятся.
- А що роблять мої дорогі

поляки?

- І не боятися і не зброятся!
- Так, так, знову здаються зі всім
на мене, — сумно зідхнув Господь
Бог.

Матроса-втікача з польського
режимового корабля обскочили
лондонські репортери й засипали
питаннями:

- Як там життя в Польщі?
- Та... не можна нарікати, —
мнеться матрос.
- Як з цінами на продукти?
- Не можна нарікати.
- А як з одягом?
- Не можна нарікати.
- То скажіть, чого ви сюди ті-
- кали — спитав один газетяр.
- Бо тут можна нарікати.

ПРЕСОВИЙ ФОНД

Пп. Ф. Калитчук дол. 2.50, С. Ша-
фран, Д. Кристалович, Д. Герчанів-
ський, І. Савка, М. Білик, М. Ли-
сак, І. Вінтоняк, Др. І. Кизик, Б.
Данилович, Др. В. Семків, Др. А.
Фаріон і С. Чума по 2.00 дол.

Др. В. Попович, І. Голембйовсь-
кий, М. Витвицький, С. Савицький
і М. Данчук по 1.00 дол.

Щиро дякуємо!

"ЛИС МИКИТА"

Журнал сатири і гумору.
Виходить раз в місяць.
Головний редактор Едвард Козак.
Умови передплати в ЗДА і Канаді:
річна передплата — дол. 3.50
піврічна передплата — дол. 1.80
Річна передплата в Англії 1¼ ф.ст.
Річна передпл. в Австралії 2 ф. ст.
В інших країнах рівноварт. 3 ам. д.

"THE FOX"

Ukrainian Humorous Magazine
Published monthly in the USA
Editor Edward Kozak
Address: "THE FOX"
4933 Larkins, Detroit-10, Mich.
Tel.: VI 2-7476
Yearly subscription \$3.50
single copy 30 cents.